

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 860/85

UITSPRAAK

11 juli 1986

Uitspraak (na verwijzing door de Hoge Raad der Nederlanden bij arrest van 14 augustus 1985, nr. 22.865) van het Gerechtshof te Leeuwarden, eerste meervoudige belastingkamer, op het beroep namens de vennootschap onder firma X te Z (hierna: belanghebbende) tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y, gedaan op het bezwaarschrift namens belanghebbende tegen de haar opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1975 tot en met 1978.

Ontstaan en loop van het geding.

De Inspecteur heeft aan belanghebbende op grond van de Wet op de omzetbelasting 1968 (: de Wet) een naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1975 tot en met 1978 opgelegd tot een bedrag van f. 159.797,-- aan enkelvoudige belasting, met een verhoging - na kwijtschelding - van f. 39.949,--.

De Inspecteur heeft na tijdig ingediend bezwaar bij uitspraak, gedagtekend 28 januari 1982, de naheffingsaanslag gehandhaafd.

Namens belanghebbende is tegen deze uitspraak tijdig een beroepschrift ingediend bij het Gerechtshof te Arnhem, dat bij uitspraak van 28 november 1983 de uitspraak van de Inspecteur vernietigde en de naheffingsaanslag verminderde tot een naheffingsaanslag van f. 110.445,-- aan enkelvoudige belasting met een verhoging van f. 27.611,--.

Namens belanghebbende is van 's Hof's uitspraak tijdig beroep is cassatie ingesteld.

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 14 augustus 1985, nr. 22.865, de uitspraak van het Hof vernietigd en het geding naar het Gerechtshof te Leeuwarden verwezen ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer met inachtneming van zijn arrest.

Het Hof heeft de Inspecteur in de gelegenheid gesteld een memorie na verwijzing in te dienen, welke op 8 oktober 1985 is ingekomen.

Afschrift hiervan is gezonden aan de gemachtigde van belanghebbende bij brief

van 9 oktober 1985, die daarbij in de gelegenheid werd gesteld een contra-memorïe na verwijzing in te zenden.

De contra-memorïe is op 8 november 1985 ingekomen.

Afschrift hiervan is gezonden aan de Inspecteur. De mondelinge behandeling heeft op 13 februari 1986 plaatsgehad ter zitting van dit Hof, gehouden te Leeuwarden.

Aldaar was aanwezig de Inspecteur. De gemachtigde van belanghebbende is niet verschenen, hoewel hij bij aangetekende brief d.d. 3 januari 1986, verzonden aan het adres a-straat 1, 9999 AA W, is opgeroepen.

Op die zitting heeft de Inspecteur een pleitnota voorgedragen en overgelegd.

Het Hof heeft op 27 februari 1986 mondeling uitspraak gedaan.

Afschrift van het proces-verbaal van die uitspraak is op 13 maart 1986 aan partijen verzonden. Namens belanghebbende is bij brief, ingekomen op 1 april 1986, verzocht de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke. Het ter zake verschuldigde griffierecht is tijd Van alle genoemde stukken moet de inhoud als hier ingevoegd worden beschouwd.

De feiten.

Het Hof neemt uit de uitspraak van het Gerechtshof te Arnhem de vaststaande feiten over.

De standpunten van partijen na verwijzing.

De Inspecteur heeft op gronden, vervat in zijn memorïe na verwijzing en in zijn pleitnota, het standpunt ingenomen, dat de naheffingsaanslag niet in aanmerking komt voor verdere vermindering. Namens belanghebbende is daartegenover op gronden, weergegeven in de contra-memorïe na verwijzing, het standpunt verdedigd dat de naheffingsaanslag moet worden vernietigd.

De overwegingen omtrent het geschil.

1. De gebeurtenissen welke belanghebbende heeft aangevoerd ter verklaring van een omzetsderving van f. 280.000,-- - te weten: weggevers, consumpties van personeel, diefstal, bederf, verlaagde winstmarge op slijtverkopen etcetera - dienden naar het oordeel van het Hof niet tot boekingen te leiden, omdat niet aannemelijk is geworden, dat hiertoe gebeurtenissen behoorden welke tot verschuldigheid van omzetbelasting hebben geleid.

Het Hof merkt hierbij op, dat voor zover het hierbij zou gaan om leveringen van goederen als bedoeld in artikel 3, lid 1, letter g, van de Wet dan wel om goederen en/of diensten als bedoeld in artikel 1 of artikel 3 van het Besluit uitsluiting aftrek omzetbelasting 1968, geen boeking hoeft plaats te hebben, omdat voor dat geval niet aannemelijk is geworden dat er ontvangsten tegenover stonden.

Artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 - voor zover ten deze van belang - eist immers alleen dat ontvangsten worden geboekt (en dus niet: privé-gebruik en maaltijden personeel, waarvoor niets wordt betaald).

2. Het Gerechtshof te Arnhem heeft blijkens zijn uitspraak vastgesteld dat partijen het erover eens zijn, dat, indien aan de hand van de jaarlijkse inkopen een bruto-omzet wordt berekend, deze veel hoger uitkomt dan de aangegeven omzet. Het verschil bedraagt over 1975 f. 252.603,--, over 1976 f. 264.408,--, over 1977 f. 221.384,-- en over 1978 f. 127.802,--.

3. Het Hof ontleent aan deze grote verschillen met de aangegeven omzetten (over 1975 was de geboekte omzet f. 1.058.972,--, over 1976 f. 1.202.774,--, over 1977 f. 1.061.089,-- en over 1978 f. 1.039.043,--) het vermoeden dat belanghebbende lang niet al haar ontvangsten heeft geboekt.

Dit vermoeden heeft belanghebbende niet ontzenuwd met haar opstelling van omzetverliezen welke voor 1975 uitkomt op het onder 1 genoemde bedrag van f. 280.000,--, aangezien het Hof deze opstelling overdreven voorkomt.

4. Door in de jaren 1975 tot en met 1978 lang niet alle ontvangsten te boeken, moet naar 's Hofs oordeel worden aangenomen dat belanghebbende in deze jaren niet heeft voldaan aan de haar bij artikel 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968 juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 opgelegde administratieve verplichtingen.

Het Hof acht de genoemde onvolkomenheden van zodanig gewicht, dat daardoor met betrekking tot genoemde jaren de sanctie van artikel 36 van voormelde wet juncto artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van toepassing is, inhoudende dat het beroep moet worden afgewezen, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak op het bezwaarschrift onjuist is.

Belanghebbende, op wie ten deze de bewijslast rust, is er niet in geslaagd dit te doen blijken.

5. Het Hof leidt uit de memorie na verwijzing van de Inspecteur en diens pleitnota, overgelegd en voorgedragen ter zitting van 13 februari 1986, af dat de Inspecteur zich wat resultaat betreft wel kan vinden in een verlaging van de naheffingsaanslag zoals door het Gerechtshof te Arnhem aangebracht.
6. Gelet op het voorgaande dient te worden beslist als volgt.

De beslissing.

Het Hof vernietigt de uitspraak van de Inspecteur en vermindert de naheffingsaanslag tot een naheffingsaanslag van f. 110.445,-- met een verhoging van f. 27.611,--.

Gedaan op 11 juli 1986 door de heren Mr. Ubbink, Vice-President, Mr. Boon en De Vries, Raadsheren, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Huiskes en ondertekend door voornoemde Vice-President en door voornoemde Griffier.

Huiskes

Ubbink

Op 16 JULI 1986 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.

De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.